

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt Primvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

SAXONIAE
LIBER OCTAVVS.

CAPVT PRIMVM.

Ridericus Imperator per us
tempora, ad quod venerat,
quod intendebat, quod pon
tifex cupiebat, quod omni
Christianismus expectabat vi
exequeretur, properaturū
promisit: Constitutumque ē
vēris tempus ad conueniēdum
Brundusij, quo ex portu tunc soluere est pollicitus. Pon
tifex Gregorius ex Anagnia Romā reuersus, crucis signa
tors, qui in orbe Christiano multi erant, vt ad diem con
uenirent, missis quaque versū tabellarijs, admonuit.
Cōuenit verò ingens multitudo, quorum genere & po
tentatu præstantior fuit Hassia ex Germania Landgra
uus. Ver autem iam plenē exactū erat, cūm expectatus,
requisitusque Fridericus, agitudinem incidisse simu
lans, in Sicilia se continuuit: Malo enim vir animo, mala
mente nuncios, quod postea rescitum est, expectauit
Soldano Babyloniae reddituros: cū quo fœdera, rei Chri
stianæ pernicioſissima, iniérat: quibus etiam reſpondet
bat clades, per eam inuecta moram in Christianos mi
litantes Brundusij desidentes: Nam superuenientia astas
caumata, occidentales milites, præsertim Germanos,
sub frigidore cœlo nutritos, grauiſſimis morbis affix
runt: quorum acerbitate multi intererière: In quibus
vt diximus, Landgrauius: plurimi languorem moris
milium inciderunt. Ad eum autem Landgrauij ne
nuncium

nuncium Fridericus ex insperato Brundusium nauigauit, ditiſſimq; principis equos, arma, aurū, argentum, & lautiſſimam ſupellecilem diripuit. Pontifex crebris illum nuncijs, oratoribus, epiftolisq; in profectionem eſt annifus impellere. Tunc verò, vt factæ prædae contentio-nes declinaret Fridericus, tandem ad III. idus Augufti, cum omni clafe, Brundusio ſoluit: cæteri autem ad deſtinatum in Acconem curſum, velis, remisq; ardentifmè contendunt. Fridericus noctū trirēmi dilapsus, Brunduſium eſt reuersus: quem ſui omnes admoniti, eadem no-cte ſunt ſequuti. Ad eam nauigantis Friderici famam, mouens ex Gallijs, Iohannes ſocer eius rex Hierosoly-mitanus, cum Berengaria vxore Bononiam uſque per-uenerat, & ipſe in Acconem Venetorum nauigys traie-ſturus: Quem, audita Friderici perfidia, Bononiae deſi-dentem, pontifex Gregorius, Romandiola & Exarcha-tū Rauennatis gubernatorem, ducemq; iſtituit.

CAPVT II.

Contulerat iam ſe Acconem Christiana militia, cùm requiſitum, deſideratumq; Imperatore Ger-mani milites, qui poſtremō omnium Brundusio ſolue-rant, in Italiam reuertiffe primi nunciārunt: deſtitu-tique duce primario milites Christiani, incommo-dum capere formidabant: niſi eos recreaſſet Corradini mors, quondam filij Saladi: cuius filiorum tutor in-duicias cum illis in duos annos petitas concesſit. At Gre-gorius pontifex, quām primum intellexit Fridericum, omiſſa nauigatione, in Italiam reuertiffe, malignū ho-minem, confirmatis ſui prædeceſſoris promulgationibus, quantis potuit maleditionibus, eſt prosequutus. Ad quas ilicē eſt ſequutus vxoris Friderici Iohannis Hierosoly-mare regis filia obitus: cui Conradus puer filius, ſuperſteſ fuit.

Mm 4

fuit.

